

Déjavu

Martin Maxa

Nejsem to já, ten koho znáš
není to tělo můj a ví bůh, ani moje tvář
ani ten stín pode mnou není můj
a slova odřikává hlas, který mi nepatří
nejsem to já, jen déjavu je tvým hostem v domě
jen sny a tvý déjavu

Nejsem to já, ta co ji znáš
ta, která mívala strach mezi řádky číst
a půlměsíc sevřených úst
právě tak nepatří mi, nejsem to já
jen se ti zdám, jsem déja vu a tvá růže pro mě
sotva mi k ránu zavoní

To se ti zdá jako výkřik skrze tvá němá ústa
a do tvých snů vkročil stín bez těla
nezvanej host, věř mi, nemá smysl chtít, aby zůstal
jen se ti zdám a co s tím naděláš

To já nejsem ten stín
nejsem to kroky mé a bůh ví ani moje tvář
a těch pár slov, pár krátkých vět
já vůbec nevyslovil, nejsem to já
jen se ti zdám, jen déjavu je tvým hostem v domě
jen sny a tvý déjavu

To se ti zdá jako výkřik skrze tvá němá ústa
a do tvých snů vkročil stín bez těla
nezvanej host, věř mi, nemá smysl chtít, aby zůstal
jen se ti zdám a co s tím naděláš

To nejsem já, ta co ji znáš,
ta která mívala strach mezi řádky číst
ten půlměsíc sevřených úst
dávno už nepatří mi, nejsem to já
jen se ti zdám, jsem déjavu a tvá růže pro mě
sotva mi k ránu zavoní.